Subota, 20.04.2013.g.

Već nekoliko dana nisam bio na misi. Stavio sam obiteljske obveze ispred

svega.

I nekako osjećam da sam i na taj način izvršio BOŽJU VOLJU za

sadašnje trenutke svojeg života.

TO JE STALNO "PADANJE", I STALNO "DIZANJE".

BITI DOBAR VJERNIK, KATOLIK …. I BITI DOBAR MUŽ, OTAC,

PRIJATELJ, BRAT …

PREPOZNATI I IZVRŠITI BOŽJU VOLJU ZA SVOJ ŽIVOT …

I sad ponovno osjećam da zapravo ti čim češći odlasci na misu, NA

SASTANKE SA ŽIVIM GOSPODINOM, ne trebaju NJEMU, BOGU,

GOSPODINU…

Ne, oni itekako trebaju meni … NJEMU IDE SLAVA I HVALA.

Ali, ja ovih nekoliko dana od nedjelje, od kada nisam bio na misi, i nisam

osjećao neku žestoku potrebu da odem na misu… Ujutro se nisam mogao

odvesti u drugi grad radi nekih obveza, a popodne sam opet, kada je

misa u našoj župnoj crkvi, imao obiteljskih i drugih obveza. Sve se

nekako nakupilo.

I čak sam sam sebe počeo osuđivati zašto nisam ovih nekoliko dana

našao bar jedan dan vremena da odem nekud na misu, NA SUSRET

SA ŽIVIM GOSPODINOM.

NO, JA NISAM OSJEĆAO NEMIR, NEZADOVOLJSTVO, SRDITOST …

OSJEĆAO SAM, I OSJEĆAM I DALJE, MIR, RADOST,

ZADOVOLJSTVO U SEBI, U SVOM SRCU I DUŠI.

I to me nekako učvršćuje u zaključku da sam ja i ovih dana vršio BOŽJU

VOLJU ZA MOJ ŽIVOT, ZA OVE TRENUTKE MOJEG ŽIVOTA.

Nisam ono baš 100% siguran, ali sam nekako sve sigurniji da je ovih

nekoliko dana mojeg života i mojeg ponašanja u njemu BILO PO

BOŽJOJ VOLJI.

DA LI ME TO GOSPODIN KUŠAO?

Ne znam, ne mogu spoznati…

No, jučer popodne, kada sam, pod cijeli ovaj tjedan i sve što sam činio u

njemu, "PODVUKAO" CRTU, osjetio sam da sam učinio sve što sam

mogao.

I tada se u meni POJAVILA PONOVNO ONA STARA ŽELJA I

POTREBA ZA MISOM I ŽIVIM GOSPODINOM. Pa sam već jučer

odlučio da ću danas na večer na prvo mjesto staviti odlazak na misu.

MOJA DUŠA I SRCE TREBAJU "PUNJENJE" …

ISPRAZNILI SU SE … NAPASTI ĐAVLA, SVIJETA I TIJELA,

SVAKODNEVNE OBVEZE I ODGOVORNOSTI ISPRAZNILE SU MOJU

DUŠU I SRCE.

Sad sam se sjetio one prispodobe GOSPODINA ISUSA o zlome duhu

koji je napustio neku dušu, nekog čovjeka, i počeo je lutati "bezvodnim

mjestima", pa se nije osjećao dobro i odlučio se vratiti natrag u tog

čovjeka, u tu dušu.

Kad tamo, sve "počišćeno i uređeno". ALI NIGDJE NIKOGA. TAJ

ČOVJEK U SVOJU DUŠU I SRCE NIJE PUSTIO GOSPODINA

ISUSA, BOGA OCA, DUHA SVETOGA …

VJEROJATNO JE TAJ ČOVJEK BIO U NEKIM ŽIVOTNIM

KUŠNJAMA, GOSPODIN MU JE ODLUČIO POMOĆI, DATI PRILIKU

DA GA UPOZNA, POMOGAO MU JE RIJEŠITI NEKE PROBLEME.

NO, TAJ ČOVJEK, MISLIO JE DA SVE TO NJEGOVA ZASLUGA,

ZADOVOLJAN SA SVIM ONIM ŠTO JE UČINIO, ŠTO JE IMAO OD

MATERIJALNIH STVARI, KAKO SI JE ON SAM POSLOŽIO ŽIVOT.

ZLI DUH GA JE PUSTIO I NAPUSTIO PA JE TO I MOGAO.

A GOSPODIN MU JE DAO PRILIKU DA NA TO MJESTO POZOVE

I PUSTI NJEGA.

NO, TAJ ČOVJEK TO NIJE UČINIO. BIO JE U SVOJOJ OHOLOSTI

I SAMODOPADNOSTI DOVOLJAN SAM SEBI, SIGURAN DA ON

SAM SA SVIM U SVOJEM ŽIVOTU MOŽE UPRAVLJATI.

SVOJIM POSLOM, OBITELJI, SREĆOM, ZDRAVLJEM …

U SVEMU JE VIDIO SAMO SVOJE ZASLUGE ZAŠTO MU JE TAKO

DOBRO U ŽIVOTU …

O, KAKO MI JE POZNATI TAJ ČOVJEK!

I normalno, jer mu je u tog čovjeka bilo dobro, ali je iz nekog razloga

morao otići, GOSPODIN JE HTIO DATI PRILIKU DUŠI I SRCU

TOG ČOVJEKA DA GA POZOVU DA UĐE U NJIH, U ŽIVOT TOG

ČOVJEKA, kada je zli duh vidio da tamo, u tom srcu i duši, od kuda je

morao otići nema nikoga, da je sve sređeno ali prazno, ODLUČIO SE

VRATITI. ALI NE SAM, NEGO JE JOŠ POZVAO I DRUGE ZLE

DUHOVE DA DOĐU S NJIM.

I KAŽE PRISPODOBA DA JE ONDA TOM ČOVJEKU BILO GORE

NEGO PRIJE.

A JA ZNAM DA SVE ŠTO SAM SADA,

ŠTO JESAM I ŠTO IMAM OD OBITELJI,

PRIJATELJA, MATERIJALNIH STVARI,

OSOBNIH SPOSOBNOSTI I DAROVA,

MOGU ZAHVALITI SAMO TROJEDINOM

BOGU, OCU, SINU I DUHU SVETOMU.

SAMO BOGU.

A DA SAM RADOSTAN, MIRAN, ZADOVLJAN, SRETAN …. JESAM.

U PUNINI SVOGA BIĆA.

A DA IMAM PROBLEMA, IMAM … PUNO.

KAKO TO ONDA MOŽE IĆI ZAJEDNO, DANAS, U OVOM

MATERIJALISTIČKOM, SAMODOPADNOM, OHOLOM, LICEMJERNOM

SVIJETU!?

MOŽE, VRLO, VRLO LAKO I JEDNOSTAVNO.

MISA, ISPOVIJED, PRIČEST, MOLITVA,

ČINJENJE DOBRIH DJELA I MILOSRĐA

...

I ZAHVALJIVANJE ZA SVE PREDRAGOM,

PRESVETOM, TROJEDINOM BOGU ...

SAMO ON, SVE JE ON, SVE JE PO

NJEMU …

NIŠTA JA, NIŠTA PO MENI … JA SAM SAMO IZVRŠITELJ BOŽJE

VOLJE.

ZA SVOJ ŽIVOT I ZA ŽIVOTE ONIH KOJE MI GOSPODIN

POŠALJE NA MOJ ŽIVOTNI PUT.

I SVE JE PO GOSPODINU. ON MI DAJE U SVIM TRENUCIMA

ŽIVOTA MIR, RADOST, ZADOVOLJSTVO …

ON JE OD MENE OTJERAO ZLE DUHOVE, NATJERAO IH JE OD

MENE DA LUTAJU "BEZVODNIM MJESTIMA" …

ŽELJELI BI SE ONI VRATITI … O, ITEKAKO … ČESTO IH

"ČUJEM" KAKO KUCAJU NA MOJA VRATA, NA PROZORE MOJE

DUŠE, MOJEG SRCA, MOJEG UMA …

JER IH PRIVLAČI KAKO JE POČIŠĆENO I SREĐENO U MENI,

MOJEM SRCU, MOJOJ DUŠI, MOJEM UMU …

ALI, TAMO NIJE PRAZNO, NIKAKO NIJE PRAZNO …

SVE JE TAMO POTPUNO ISPUNJENO.

GOSPODIN JE TAMO. I MIR, I RADOST,

I ZADOVOLJSTVO ...

I MORAM IH "HRANITI" ...

Zato sam jučer osjetio da MORAM IĆI PO HRANU ZA SVOJU DUŠU

I SRCE. ZA SVOJ MIR, RADOST, ZADOVOLJSTVO …

I danas, od ranog jutra, kada i ovo pišem, prvo mi je u mislima da

moram danas otići na misu. Možda, ako će biti prilike, i na ispovijed …

BAŠ SAM SRETAN, MIRAN, ZADOVOLJAN KADA NA SVE TO

POMISLIM. NA CIJELI PROŠLI TJEDAN I NA DANAŠNJI SUSRET

S GOSPODINOM.

UČINIO SAM SVE ŠTO SAM MOGAO. JOŠ SE UVIJEK NIŠTA

POSEBNO NIJE RIJEŠILO.

A OPET … IMAM OSJEĆAJ DA SE PUNO TOGA RIJEŠILO.

I VIŠE NE RAZMIŠLJAM O TOME ŠTO

JE BILO PROŠLI TJEDAN, KAKO GOD SE

DOBRO OSJEĆAO RADI NJEGA.

JER, SVE JE TO BILO PO GOSPODINU,

PO NJEGOVOJ VOLJI ... JA SAM SAMO

BIO IZVRŠITELJ.

I ZATO DANAS RADOSNO IDEM NA SASTANAK SA

GOSPODINOM DA VIDIM, DA ČUJEM, DA OSLUŠNEM ŠTO MI

DALJE IMA ZA REĆI, DATI ZA SPOZNATI …

ILI SAMO DA MI ISPUNI DUŠU I SRCE, NATJERA SUZU U OKO

…

TO JE JEDINO ŠTO TREBAM …

BESKRAJNA TI HVALA, PREDRAGI MOJ

GOSPODINE ISUSE, ŠTO SI MOJEM

ŽIVOTU, ŠTO MI DAJEŠ DA TE "VIDIM"

I PREPOZNAJEM U SVEMU ŠTO MI SE

DOGAĐA, U MENI I OKO MENE.

O, PREDRAGI MOJ GOSPODINE ISUSE,

JA VJERUJEM, JA ČVRSTO VJERUJEM!!!

DA TI VODIŠ MOJ ŽIVOT I ŽIVOTE

LJUDI OKO MENE ONAKO KAKO TI

ZNAŠ DA JE NAJBOLJE ZA NAS!

JA VJERUJEM!

KAKO SAM RADOSTAN ...

BLAGOSLOVLJEN TI GOSPODIN U VIJEKE, I TI BOŽE OČE, I TI

BOŽE DUŠE SVETI.

I ČAST I SLAVA TEBI PREDRAGA DJEVICE, I CIJELOM

DUHOVNOM SVIJETU KOJI VRŠI I POŠTUJE BOŽJU VOLJU.